

13.

Indenrigsministeriet.

Kjøbenhavn, den 12te Januar 1872.

„Efter at det havde vist sig nødvendigt at træffe Foranstaltninger til Beskyttelse af Landsbyen Langerhuse i Harboøre Sogn mod Havets Overtømmelser, idet den Dæmning, som skulde afgive et Bævn i saa Henseende, næsten var forsvunden, blev det af Sandflugtsbestyrelsen besluttet, at en ny Dæmning skulde opføres. Under sine Overveielser af, hvor denne Dæmning skulde lægges, kom Bestyrelsen til den Overbevisning, at en hensigtsmæssig Linie kun kunde findes, naar man lod Dæmningen gaa østenom to af de vestligst liggende Huse i Byen, men da Beboerne af bemeldte Huse herved i Tilfælde af Overtømmelse vilde være udsatte for aabenbar Livsfare, fandt Sandflugtsbestyrelsen sig foranlediget til at opstætte Udførelsen af den ommeldte Foranstaltning i nogen Tid, for at de paagjældende Giere Anders Pedersen og E. Chr. Thomsen kunde faae deres Huse flyttede. Da disse vare ude af Stand til selv at bestride Udgifterne ved en saadan Flytning, som ifølge en af tvende Sogneraads-Medlemmer foretagen Skjønforretning vilde udgjøre henholdsvis 212 Rd. og 165 Rd. eller i Alt 377 Rd., ansøgte de hos Ringkjøbing Amtsraad om Hjælp til Bestridelse af bemeldte Udgifter og fik ogsaa af samme Tilfagn om et Bidrag af henholdsvis 55 og 45 eller i Alt 100 Rd., hvorefter de, da denne Hjælp ikke var tilstrækkelig, have henvendt sig til Ministeriet med Bøn om tillige i det ommeldte Diemed at maatte forundes Understøttelse af Statskassen. Udførelsen af den nye Dæmning er nu paabegyndt, idet Sandflugtsbestyrelsen ikke har turdet paatage sig Ansvaret for en længere Udsættelse af Arbeidet, og navnlig er der allerede opkastet en Dæmning Ost for Andragernes Huse, saa at disses Flytning altsaa nu er paatrængende nødvendig.

Efter de foreliggende Omstændigheder skjønner Ministeriet ikke rettere end, at der af det Offentlige bør ydes Andragerne Bistand, til at komme ud af den farlige Stilling, hvori de ere bragte ved Foranstaltninger, som de ikke kunde modsætte sig, og som ere foretagne i det Almenes Interesse, og man maa da, idet der efter Sognekommunens økonomiske Stilling ikke antages at burde stilles nogen Fordring til denne i den her omhandlede Henseende, under Hensyn til den de Paagjældende af Amtsraadet tilfagte Hjælp, formene, at Statskassens Bidrag passende kunde sættes til 200 Rd. at fordele mellem Andragerne med 110 og 90 Rd. Andragerne ville da selv have at udrede, hvad der til Flytningen maatte medgaa ud over den saaledes af det Offentlige tilstaaede Understøttelse af 300 Rd., men dette turde ei heller være ubilligt, da de dog ved Flytningen opnaa den Fordel at kunne vælge en langt sikkrere Byggeplads end den, hvorpaa deres Huse nu ere beliggende.

I Genhold til Foransøgte tillader Ministeriet sig saaledes herved tjenftlig at anmode det ærede Finantsudvalg om til tredie Behandling i Folkethinget af Finantslovsforslaget for 1872—73 at ville stille følgende Vædringsforslag til § 19 III. A. 7. „Til Sandflugtens Dæmning“:

Som Post e. tilføies:

„Hjælp til Flytning af to Huse i Harboøre Sogn 200 Rd.“